

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς Ἦχος δ' Ἦδωκας σημείωσιν

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νὺν τῆς χειρώσεως, μεθ' ὧν σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδῆς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν ὄρει Θαβώρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε, διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἐορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θεῖαν, τὴν ἐν θαβωρίῳ ἐν ᾧ παρέστησας Μωσὴν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σωτὴρ φιλάνθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνούντάς σε, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Τοῦ ἁγίου Ἦχος ὁ αὐτὸς Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ὁ τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ Κοπρωνύμου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τοῦτο Πάνσοφε, σαφῶς διήλεγξας, σὴ παρρησία χρησάμενος, συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως, ὅθεν ἐγνώσθης γενναιότατος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ οὐρανίαις μοναῖς ἐνωκισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατο, ὑπερορίας, καταδικάσας τὴν σὴν στερρότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν μόνην πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας, ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἠξιώθης ζῶν κατοπεῦσαι Χριστόν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μιζοβάρβαρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἐνθεον νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνης, ὧς ποῦ τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, καὶ τῷ σῶ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, θεορρημον ἱερώτατε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος α'

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινὰ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων ὁ Ὦν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὠφθης δεύτερος, Ἀδάμ, ἐν ὄρει δὲ Σωτὴρ μου, Θαβώρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Ἐξέστησαν ὀρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει
θαβωρίῳ, μεθ' ὧν σὲ προσκυνούμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρώς, τὴ σὴ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἦν τοῖς θείοις Ἀποστόλοις ἐν Θαβὼρ,
Μωσεῖ τε καὶ Ἡλία, ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμπας ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος α'

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ
θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει,
Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται, Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβάς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν
Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας,
μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα, διὸ βοώμέν σοί,
Δημιουργὲ τοῦ παντός, Κύριε δόξα σοί.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος βαρὺς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἤδυναντο,
Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα
σοί.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως
δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης, Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοί, τοὺς τρεῖς τῶν
Μαθητῶν συνεκάλεσας, οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, Ἰτὴ ἀστραπή σου ἐξέστησαν, ὁ τότε
τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφούμενος Σωτήρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου
Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς θεότητος, Νεφέλη δὲ φωτός, συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσὴν
συλλαλούντάς σοί, διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν, Οἰκτίρμων, καλὸν ἔστιν ὧδε εἶναι σὺν σοί, ὁ τότε τούτοις, τὸ
φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὔτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν μέγαν Αἰμιλιανὸν ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος α'

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

Ταῖς ὑπερκοσμίαις συνοικῶν, ταξιαρχίαις θεόφρον μακάριε, τοὺς ἐπιτελούντάς σου, χαρμονικῶς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ἐποπτεύων, τῆς σωτηρίας ἀξιώσον.

Ὅλος τῷ Δεσπότη συγκραθεῖς, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀστράψας πυρσεύμασι, πᾶσαν κατεφώτισας, σαῖς διδασκαίαις θεοσεβῆ πανήγυριν, ὡς ἱεροφάντωρ, φανεῖς θεόφρον θεόληπτε.

Νοῦν καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς Ἱεράρχα κατέστησας, οἷα δικαιοτάτος, διαιτητῆς τῆ τε ψυχῆ καὶ τῷ σώματι, Πάτερ διανέμων, τοῖς ἐκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστης ἀκριβῆς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προϊστάμενος, ὄφθης πανασίδιμε, καὶ κραταιὸς τῆς ἀληθείας πρόμαχος, μύλας τῶν λεόντων, συνθλῶν καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεοτοκίον

Ἐνα ἐκατέραις εὐσεβῶς, τὸν ἐκ γαστροῦ σου τεχθέντα γινώσκομεν, φύσεσι Πανάμωμε, Θεὸν ὁμοῦ ὑπερφυῶς καὶ ἄνθρωπον, ἔχοντα τελείως ἐκάστης τὰ ιδιώματα.

Ὡδὴ γ'

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν

Ἰκέτην θεόφρονα Χριστοῦ, πιστοῖς σὲ προβαλλόμεθα, τὸν δι' αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα, καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ τὴν ἄνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων στερρότητα δεικνύς, θεόφρον ἀξιάγαστε, τὴν δυσσεβῆ ὄφρυν ἐξεφαύλισας, τῆς Ἐκκλησίας ἐκφανεῖς πρόβολος, ἀρραγῆς ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἔνθεος, καρτερῶς διελέγγων τοὺς ἄφρονας.

Τὸν τῆς αἰρέσεως πῶν, εἰς κόρον ὁ παμπόνηρος, διδασκτικῶ σου λόγῳ διήλεγκται, φωτὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματα, πονηροῦ βουλεύματος τῆς ἐνθέου σοφίας ταῖς λάμπυσι.

Θεοτοκίον

Λαμπρὰ σὲ φωνὴ νῦν ἐκ ψυχῆς, κυρίως Θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, οὗ τροπὴν δεξάμενον, οὗ φυρμῶ συγχυθέντα Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζῶσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοί, Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε».

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου

Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένος, ἀνεκήρυξας ἐν παρρησίᾳ, ὀρθοδοξίας παμμάκαρ τὰ δόγματα, καὶ βασιλέα κατήσχυνας ἄνομον, ὑπερορίας ἀδίκως στελλόμενος, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Τῆς θείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὄρει μεταμορφούμενος, οἷς συνελλαμφθίημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνούντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πιστεῖ σοὶ συμφώνως βοῶντες, Δόξα Χριστὲ τῆ βασιλείᾳ σου.

Ὡδὴ δ'

Ὅρος σὲ τῆ χάριτι

Ἰσχυσας ὄφρυν καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος, οἰκειωθεῖς δι' ἀρετῆς, παμμάκαρ Αἰμιλιανέ, τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῷ ἐν τοῖς πολέμοις πανόλβιε, καίνύν κραυγάζεις, Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀνέτλης μακρὰς ὑπερορίας στελλόμενος, καρτερικὸς ἀναδειχθεῖς θεόφρον Αἰμιλιανέ, τὸ πρὶν προτερήμασιν, Ἀρχιερεὺς, Ἱερομάρτυς δὲ ὕστερον, ἀναδειχθεῖς θεοφόρε πανάριστε.

Νομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερούμενος, ἀσκητικῶς ἐκλαμπρυνθεῖς, τρισμάκαρ Αἰμιλιανέ, τῷ λόγῳ τῆς

χάριτος, περιφραχθείς ιερομύστα θεσπέσιε, Θεῶ κραυγάζων, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ὁ πάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, θεοπλαστίας ἐπὶ γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένην λαμπρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατώκησεν, Ἄχραντε.

Ὦδὴ ε'

Θεὸς ὧν εἰρήνης

Νοήσας προγνώσει, τῇ θείᾳ Χριστός, τῆς μεγάλης ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγάλοις προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς στολαῖς Ἱερωσύνης, αὐτὴν καταγλαΐσας, καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ἐλκύσας τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος πρὶν, ποταμοὺς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, Παμμάκαρ Ἱερώτατε, τῇ ποιμνῇ τοῦ Χριστοῦ, ὅθεν καὶ τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ τιμᾶν μαθόντες, τῶν Ἁγίων τε πάντων, τοὺς θεομάχους καταισχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκός σου, τὸ φρόνημα πρὶν, ἐν ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε, τῇ αἴγλη τῇ τοῦ Πνεύματος ἐζώωσας τὸν νοῦν, ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, ἐκλάμπας Ἱεράρχα, Θεῶ εὐηρέστησας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Ἁγίων Ἁγία, Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, διὸ σὲ Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὡς τεκοῦσαν τὸν Κτίστην, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

Ὦδὴ ς'

Σπλάγχων Ἰωνᾶν

Στῆσαι βουληθεῖς, νομὴν τῆς αἰρέσεως, προθύμως χωρεῖς πρὸς τοὺς κινδύνους σοφέ, καὶ διήλεγξας παρρησία μεγάλη χρησάμενος, τὴν γνώμην τοῦ κρατοῦντος σὺ τὴν ἄθεον, πρῶτος τοῦ λαλεῖν ἀρξάμενος, ἠθροισμένης Συνόδου θεόφρονος,.

Μόνου τοῦ Χριστοῦ, θερμῶς ὀρεγόμενος, καὶ τούτου τυχεῖν θείας ἐλλάμπσεως, ἐφιέμενος, Ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε, μαρτύρων ἐνεδείξω τὴν στερρότητα, λάμπσας τὸ πρῶην δι' ἀσκήσεως, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κομίζη σαφῶς.

Ἄνω σου τὸν νοῦν, Θεῶ συγγινόμενον, καὶ θείαις ἀνγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων Ὅσιε, κούφως βίον διέπλεις τὴν θάλασσαν, καὶ ὄρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι, αὔραις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κυβερνώμενος σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Σῶσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσιν ὡς εὖσπλαγχνος, φθαρεῖσαν Ἀγνή, φθόνω τοῦ ὄφεως, ὁ ὑπέρθεος, εὐδοκήσας τὴν μήτραν σου ὥκησε, καὶ σὰρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, μόνην καθαρὰν εὐράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ὁ Εἰμὸς

«Σπλάγχων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ οἷον ἐδέξατο, τῇ Παρθένω δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον».

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

- Ψυχῆς πολὺν θεῖς Αἰμιλιανὸς λόγον,
- Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.
- Ὁγδὴ Αἰμιλιανοῦ ὅστέα δέξαιτ' ἄρουρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, Ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρου πνέων,
- Εὐωδίας πρόσσεισιν ὁσμὴ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου Ἡγουμένου Ὁρόβων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Ἐλευθερίου καὶ Λεωνίδου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχοι

- Ἀμφοῖν ἀθλητῶν, οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ,
- Ποιὴν κατακρίνουσιν οἱ πλάνοι φλόγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι δέκα ἀσκηταί, οἱ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Βλαστήματα θνήσκουσιν Αἰγύπτου δέκα,
- Πληγαὶς ἐκείναις ἰσάριθμοι ταῖς δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον

Ἱεραρχῶν, εὐπρεπὲς ἀγλαΐσμα, Πάτερ ὑπῆρχες ἀληθῶς, βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν, πύργος ἀκαθαίρετος, ὄφθης ἀξιάγαστε, τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νέος Δαυὶδ, ἡμῖν ἀναδέδειξαι καὶ ἀλλοφύλους διδαχάς, τῇ σφενδονῇ καταβαλῶν, τῶν εὐστοχωτάτων σου, λόγων παναοίδιμε, καὶ διδαγμάτων τοξεύμασι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἐστης λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βήματος, δικαστικοῦ δία Χριστόν, καὶ τοὺς λόγους ὧς ἐκ πηγῆς θείας ἀνεβλύστανες, πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν, σαφῶς εἶδως διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον.

Θεοτοκίον

Ξενοπρεπῶς, παρθενεύεις τίκτουσα, τὸν τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ χερουβικῶ, ἐπαναπαυόμενον, μόνη παμμακάριστε, Παρθενομητορ πανύμνητε τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὦδὴ η'

Θαύματος ὑπερφυοῦς

Ὅλην νοητῶ πυρὶ τὴν φρυγανώδη, τῆς αἰρέσεως ἔφλεξας ὕλην, ἐπικλήσει θεία τε ὡς Ἡλίας, τοὺς Ἱερεῖς, τῆς αἰσχύνῃς ξίφει Πνεύματος κατέσφαξας, καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κυρίον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάριτός τε καὶ δυνάμεως ἐνθέου, πεπλησμένος ὠράθης Παμμάκαρ, σωφροσύνης κάλλει κεκοσμημένος, διαπρεπεῖ, εὐσεβείας ἀνευδότης ἀντεχόμενος, μεθ' ἧς νῦν τῷ Δεσπότη παριστάμενος, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις κραυγάζεις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνωθεν τοὺς ὑμνητάς σου ἐποπτεύεις, Ἱερώτατε Πάτερ θεόφρον, εὐμαρίζων τρίβον ἡμῖν εὐθεῖαν, σαῖς προσευχαῖς, καὶ συντρίβων τῶν αἰρέσεων φρυγάματα, ἵνα γεγηθότες ἀναμέλωμεν, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου ὄλως οὐκ ἔστι, σὺ γὰρ μόνη πανάχραντος ὄφθης, ἐξ αἰῶνος Πάναγνε, παρθενίας μαρμαρυγαῖς, Καταυγάσασα τὸν κόσμον καὶ ἀγνεΐας φωτί, διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεϊκόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν, Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλωμεν, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις

πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

ᾠδὴ θ'

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου

Εὗρες τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα, ἐν οὐρανίοις θεοφόρε σκηνώμασιν, Αἰμιλιανέ, νὺν κατοικεῖν ἀξιούμενος, τῶν μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν, ὡς θεῖος Ἱεράρχης, Ἱερομάρτυς ὑπερθαύμαστος.

Λόγου καὶ σοφίας ἄριστε, κεκοσμημένος καθωράθης τοῖς δόγμασιν, Αἰμιλιανέ, διὸ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν τιμίαν σου κάραν πανόλβιε, καὶ νὺν ἐκδυσωπεῖται, ὑπὲρ ἡμῶν σοῦ ἱκετεύοντος.

Πύλας οὐρανίους Ὅσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αἰμιλιανέ, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεως, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος, καὶ νὺν περιπολεῖς, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον

Ἦ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη πάναγνε Δέσποινα, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότερον, θαῦμα παναγνε τῆς σῆς κηρύσεως, διὸ ἀκαταπαύστως, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος ἔδειξεν ἀφλεκτος, καὶ νὺν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλᾶριον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ὅτε ὁ θῆρ ἐφόρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, Λέων ὁ μιζοβάρβαρος ὁ ἀκόρεστος Ἄδης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς πανσέπτους Εἰκόνας, τότε στερρῶς διήλεγξας, μάκαρ Αἰμιλιανέ, τὴν βδελυράν, θεόμαχον αἵρεσιν τοῦ τυράννου, ὑφ' οὗ πικρὰς ὑπήνεγκας, ἐξορίας καὶ θλίψεις.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μὲ τεμορφώθης νὺν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ, ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοὶ Δέσποτα, συλλαλοῦντες, μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνούμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ἐλαμψας Χριστέ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα, τὴν σὴν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐσίαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Εἶξε σῶν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου, σέλας Χριστέ Σωτήρ μου, δεικνύον σὲ Δεσπότην, καὶ Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμων ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Δεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν δόξαν, σὺν Μωϋσῇ Ἡλία, ἐν ὄρει θαβωρίῳ, ὡς εἶδον Σῶτερ ἐφριζάν.

Δόξα... Καὶ νὺν... Ἦχος α'

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἄναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν, καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ φωνῇ ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἶς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.